

Ve İçimde Yaşadım Aşkı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Haziran 2022

Bir özlemin tahayyülü idi içinde g/izlendiğim zambakların vakur açışıydı başıma sana her yaşladığım.

Yasaktım geceye dokunan elimden dökülenlerle
Yanlışım hep de yanlış yapmıştım aşka düşmekle
İçimin izbelerinde dahi saklıydı ışık
Feri sönmek bilmeyen bir yıldızdan da fazlasıydım
Yasıma müteşekkir
Aşka dokunan bir sestim ben
Seslendiğim yine kendim
En çok da ses etmeden sevdiğim.

Döndüğüm yeminlerin de günahkâr örtüsü serili idi her şiirde
Şirret rüzgâr makul olsam da aralıksız peşimde
Siması tanıdık tanımadık hangi duyguysa uyduğum
Bazense uyumsuz addedilen benliğim
Hem insan körü körüne sever miydi bilmediği bir lehçede?

Bilmeden yaşadığım ve düştüğüm bir uçurumdu aşk
Şahikanın kanadına takılı perçemimdeki ışık
Pençelerini geçiren karanlığa dokunmaksa nasıl da uzak kalmıştım
Gün ışığından
Güleç yüzüm solarken
Damlayan yaşlarımla kundaklamıştım da içimdeki yangını
Kararan bir hece idim bazen yol ve de iz bilmeden
Çok ama çok sevdiğim
Çoklukla iştigal bir nüveydim
Tekil olsam bile takıktım çoğul sözcüklere.

Sesle iştigal sessizlik
Seyyah yolcunun çekilen kanına aşikâr
Kansız bir özlemdim sevgiye
Sevdikçe kendime döndüğüm
Sevilmediğimde nankör kedilere sövdüğüm
Sarkacı idim varsa yoksa duyguların
En çok da saygınlık dilediğim evrenden

Düşen payıma korkutucu bir özne gibi
Gözlerimi diktiğim gözlerine

Gökdelenler gibiydi sevgim
Bulutları delen bir özneydim
Servetim yüreğim ve beynim
Ansızın da apışıp kaldığım
Zemherilerde geçen yıllarım
Oysaki ben yazın ilk günü doğmuştum
Yetmedi ölüp de dirildiğim sayısız kere
Sefasını sürmediğim ömrün gazabı saklı tinimde
Aşkla aşına bir sözcüktüm nasıl ki özlemim en derinde

Devasa bir kehanet
Belki de şehir efsanesi iken mutluluk
Beynamaz gölgelerden çektğim gün ve gece
Şarlattan iblis uzağında
Bense yakın güneşe ve Rabbime
Geceleri yaşasam da yarasa gibi
Şakıyan sesiydim seherin
İçine kapanan bir çiçek gibi sektiğim
Bir yürektekenden diğerine

Nabzını alamadığım bir zaman gibi
En çok da sahibesi olduğum bozuk saatin
Gösterdiği doğru zaman günde iki kere
Hala diri ve dik idim
Dilemması aşkın ve özlemin
Gözlerden uzak bir sevgiye nasıl ki meyyal idim
Ve içimde yaşadım aşkı

Dışındaki rüzgârı kolladım
Saydığım şafaklarda içtimada
Yalnızlığın beyhude varlığında nüktedan
Semiren duygulardan neyse payıma düşen
Düşmez kalkmaz bir Allah
Bense sadece yürüyordum içime
İçin için y/andığım kadar aşkı
Bir içimlik değildi sözcüklerim

Aşkın kanayan na'şına uzak bir iklimde
Yeniden doğabilmenin müjdecisi
Ve işte tektim ben sevi dilinde...